

CUPRINS

Introducere în homeopatia copilului și în terapia sa

Homeopatia în tratamentul copilului

Tratamentele homeopatice

Dr. Jacques Boulet

HOMEOPATIA PE COPII

RESPUNZATORIEA COPILULUI LA TRATAMENT

RECUMBEREA

HOMEOPATIA PENTRU COPII

Traducere din limba franceză de
Mady-Paula Solomon

8-08-832-808-BTP (022)

CURTEA VECHE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOULET, JACQUES

Homeopatia pentru copii / dr. Jacques Boulet ;
trad. din franceză: Mady-Paula Solomon. - București :
Curtea Veche Publishing, 2017

Index

ISBN 978-606-588-960-6

I. Solomon Mady-Paula (trad.)

615

Editor: Grigore Arsene
Redactor: Diana Simionescu
Tehnoredactor: Irinel Niculae

Lector de specialitate: dr. Anca Mânzăraru

CURTEA VECHE PUBLISHING
str. Aurel Vlaicu nr. 35, București, 020091
redacție: 0744 55 47 63
distribuție: 021 260 22 87, 021 222 25 36, 0744 36 97 21
fax: 021 223 16 88
redactie@curteaveche.ro
www.curteaveche.ro

DR. JACQUES BOULET
L'HOMÉOPATHIE POUR L'ENFANT

Copyright © MARABOUT édition française 2003
Traduction en roumain par Mme Mady-Paula SOLOMON
Relecture médicale par Mme Anca MÂNZĂRARU

© Curtea Veche Publishing, 2017
pentru prezenta ediție

ISBN 978-606-588-960-6

AVERTISMENT: Sfaturile pe care le veți găsi în paginile următoare nu se substituie
în niciun caz recomandărilor medicului dumneavoastră homeopat și nu pot înlocui
o consultare medicală. De asemenea, nu trebuie niciodată să întrepuieți un
tratament în curs și nici să modificați posoziile.

CUPRINS

INTRODUCERE	7
HOMEOPATIA PE SCURT	11
RĂSPUNSURI LA TOATE ÎNTREBĂRILE	15
DE LA A LA Z	19
INDEX GENERAL	155
INDEXUL MEDICAMENTELOR	157

HOMEOPATIA PE SCURT

A FOST ODATĂ HOMEOPATIA...

Christian Samuel HAHNEMANN – născut în Saxa (Germania de azi), în 1755 – este considerat nu doar fondatorul homeopatiei, ci și unul dintre adevarății părinți ai „farmacologiei științifice contemporane“, adică studiul experimental al medicamentelor.

Doctor în medicină din 1779, el tratează la început bolnavii cu remediiile existente la vremea sa. Dar, foarte curând, devine conștient de lipsa de eficacitate și mai ales, de toxicitatea lor. Cum această neputință față de bolnavi îl se părează insuportabilă, își încetează pentru un timp activitatea de medic, pentru a se consacra elaborării unor noi medicamente, plecând de la noi baze farmacologice. Astfel ajunge să experimenteze atât similitudinea, cât și diluțiile înalte infinitezimale (vezi caseta).

SIMILITUDINE ȘI DILUTII INFINITEZIMALI

Orice substanță capabilă, în doze ponderale, să provoace simptome la un subiect sănătos poate, în doze mici sau infinitezimale, să ducă la dispariția acelorași simptome atunci când acestea sunt prezente la un bolnav.

Încurajat de numeroasele experimente pe subiecți voluntari sănătoși, apoi pe bolnavi, își publică rezultatele cercetărilor din 1796 până la moartea sa, care a survenit la Paris, în 1843. Este, astfel, cel dintâi care standardizează producerea medicamentului homeopatic și domeniile de prescripție ale acestuia.

Medicamentele homeopatice sunt primele care au fost perfecționate din punct de vedere științific, adică în urma unei experimentări. Această experimentare este, în același timp, farmacologică (studierea unei substanțe pe subiecți sănătoși) și clinică (studierea aceleiași substanțe pe subiecți bolnavi). Într-adevăr, pe vremea lui Hahnemann, medicamentele nu erau cunoscute și utilizate decât după reputația lor.

◎ Homeopatia astăzi

- Homeopatia este prezentă în mai bine de 80 de țări.
 - În 2002, aproape 36% dintre francezi au recurs la medicamente homeopatice. 31% sunt favorabili homeopatiei și recurg la sfatul medicului personal sau al farmacistului pentru a se trata în acest mod. (Sursa: IPSOS – aprilie 2002.)
 - Numărul pacienților care se tratează prin homeopatie s-a dublat pe parcursul ultimilor 15 ani.
 - În Franța, peste 30 000 de medici generaliști liberali prescriu medicamente homeopatice, adică aproximativ un medic liberal din trei.

MEDICAMENTUL HOMEOPATIC

Hahnemann prepara singur medicamentele pe care le administra pacienților săi. Si succesorii lui au făcut la fel, timp de câteva decenii. Cum utilizatorii de medicamente homeopatice devineau din ce în ce mai numeroși, erau necesare tot mai multe medicamente. Pentru a face față acestei cereri și pentru a fi siguri că au medicamente fabricate cu maximum de rigoare, la începutul secolului XX medicii prescriptori au inițiat ei însăși crearea de laboratoare homeopatice.

Astăzi, distribuția medicamentelor homeopatice este asigurată de către farmaciști, iar prepararea lor revine laboratoarelor, care îmbină respectarea tradiției hahnemanniene cu inovațiile tehnologice.

În acest scop, o echipă interdisciplinară – formată din farmaciști, medici veterinari, chimici, botaniști și tehnicieni – asigură, în cadrul laboratoarelor, urmărirea și controlul permanente ale tuturor etapelor de fabricare a medicamentelor.

○ Materiile prime: sușele

Homeopatia folosește mai mult de 3 000 de substanțe (sușe) diferite, provenind din sfera vegetală, animală, minerală sau chimică.

- Aprovizionarea cu plante este rîmată de succesiunea naturală a anotimpurilor.
- Fiecare plantă este înregistrată sub denumirea ei internațională (în latină),

după ce a trecut toate testele științifice de recunoaștere.

- Plantele, în imensa lor majoritate, sunt utilizate proaspete, după ce au fost culese în stare sălbatică din mediul lor natural; condițiile de recoltare respectă echilibrul natural al florei și faunei.
- Toate prelevările de la animale sunt efectuate de către veterinari. Laboratoarele se aprovizionează de la societăți specializate, care garantează calitatea și originea sușelor. După control, fiecare suș animală este liofilizată.

FABRICAREA MEDICAMENTELOR URMEAZĂ O SCHEMĂ FOARTE RIGUROASĂ

➤ Sușe	➤ Impregnare
➤ Diluții	➤ Condiționare

○ Pregătirea pentru diluție

Dacă este solubilă în apă sau în alcool, sușa este pusă la macerat (mai multe zile dacă e vorba de o sușă de origine vegetală) într-un amestec apă/alcool; proporțiile fiecărui dintr compușii preparatului sunt perfect definite de farmacopeea franceză și de cea europeană. Acest macerat este apoi filtrat: astfel se obține o tinctură-mamă (TM).

Dacă nu este solubilă (cazul anumitor sușe minerale, chimice sau animale), sușa este măcinată în lactoză. Produsul obținut se numește triturație; după mai multe diluări successive (făcute tot în condiții bine definite), el devine solubil într-un amestec de apă și alcool.

○ Diluția

Diluția homeopatică reprezintă unul dintre elementele-cheie ce asigură calitatea medicamentului homeopatic. Consta într-o serie de diluări successive ale unei tincturi-mamă (sau ale unei triturații) în condiții foarte precise. Odată ce produsul care urmează a fi diluat e solubil, fiecare deconcentrare este efectuată într-un mediu lichid; amestecul este supus unei operațiuni standardizate de agitare, denumită „dinamizare“, specifică fabricării homeopatice. Sunt utilizate două metode pentru deconcentrare.

► Diluția hahnemanniană (CH)

Aceasta este metoda utilizată cel mai frecvent, principiul ei fiind următorul:

- Se amestecă o parte din prima soluție lichidă cu 99 de părți de alcool, după care se agită puternic, se „dinamizează“. Dacă se pornește de la o tinctură-mamă, se obține astfel prima diluție centezimală hahnemanniană sau 1CH.
- Se amestecă apoi o parte din această diluție 1CH cu 99 de părți de alcool într-un flacon nou. Se „dinamizează“ și se obține cea de-a doua diluție centezimală hahnemanniană sau 2CH.

- Se continuă în același mod pentru fiecare nouă diluție, până la 30CH, diluția maximă autorizată în Franță.

Acstea diluții pot fi apoi încorporate într-un suport neutră, de pildă granule de lactoză. Diluțiile cele mai utilizate sunt 4CH, 5CH, 7CH, 9CH, 15CH, 30CH.

Obișnuim să vorbim despre diluții joase, medii și înalte. Diluțiile care corespund acestor palieri au variat de-a lungul timpului; actualmente, se disting:

- diluții joase: 4CH și 5CH;

- diluții medii: 7CH și 9CH;

- diluții înalte: 15CH și 30CH.

► Diluțiile korsakoviene (K)

În acest caz, deconcentrările succesive sunt realizate în unul și același flacon. Golind prin aspirare acest flacon, umplut în prealabil cu tinctură-mamă, pe pereții lui mai rămâne 1% din cantitatea inițială. Apoi flaconul se umple cu solvent (ceea ce echivalează cu a adăuga 99%) și se „dinamizează“; se obține astfel prima diluție korsakoviană – sau 1K.

Operațiunea (golire, reumplere, agitare) este repetată până când se obține înălțimea dorită a diluției.

○ Impregnarea

Etapa de impregnare constă în a încorpora diluția homeopatică lichidă dorită într-un suport neutră. Suportul respectiv este, în general, o granulă sau o globulă. Această etapă trebuie să permită o impregnare omogenă până în centrul granulei.

○ Condiționarea

Medicamentul homeopatic este apoi condiționat, pentru a fi adecvat prescripției medicale: tuburile de granule și dozele de globule sunt formele farmaceutice folosite cel mai des în homeopatie. Tubul, incasabil și neutră, asigură medicamentului o protecție perfectă.

Celealte forme farmaceutice obișnuite (picături de băut, comprimate, unguente, colir, fiole etc.) există, de asemenea, pentru medicamentele homeopatice, chiar dacă sunt mai puțin utilizate.

Respect pentru oameni

◎ Controlul

Prepararea medicamentelor homeopatice este supusă unor reguli foarte stricte și unor constrângeri tehnice complexe, care garantează fiabilitatea și reproductibilitatea optime. Laboratorul de control asigură respectarea și supravegherea permanentă ale tuturor etapelor de fabricație. El este dotat cu echipamente și instrumente de analiză de ultimă generație.

CERCETARE ȘI HOMEOPATIE

◎ Cercetarea fundamentală, pentru a înțelege

Cercetarea fundamentală în homeopatie are drept scop identificarea leilor fizice sau biologice implicate în acțiunea diluțiilor înalte. Aceste studii au demonstrat existența unei farmacologii specifice pentru diluțiile homeopatice.

Cercetările de astăzi urmăresc să amplifice aceste rezultate, să le facă publice și să studieze tot mai aprofundat mecanismul de acțiune al diluțiilor înalte.

◎ Cercetarea clinică, pentru a dovedi eficacitatea

Cercetarea clinică își propune să confirme științific eficacitatea terapeutică a medicamentelor homeopatice. În acest sens, au fost publicate peste o sută de studii de specialitate, la care se adaugă tezele de doctorat susținute în domeniul medicinei umane, al medicinei veterinară, precum și al farmacologiei. Aceste lucrări au ajuns la concluzii pozitive cu privire la eficiența medicamentelor homeopatice în tratarea alergiei, a astmului, a diareii acute ori în sevrajul care urmează după tratamentele cu anxiolitice.

La fel de adevărat este că avem încă multe de aflat despre homeopatie și tocmai acestui obiectiv i se consacră numeroase echipe de cercetare din lumea întreagă (Europa, Statele Unite, Canada, Mexic, Brazilia, India, Rusia, Israel etc.).

RĂSPUNSURI LA TOATE ÎNTRERĂBILE

► Ce înseamnă cuvântul „homeopatie“?

Termenul „homeopatie“ este compus pornind de la două cuvinte grecești: *homoios* („asemănător“) și *pathos* („boală“). Medicamentele homeopatice tratează, aşadar, prin ceea ce este „asemănător cu boala“.

► Ce este un medicament homeopatic?

Este un medicament preparat după o tehnică specifică, plecând de la o substanță a cărei origine este vegetală, animală, minerală sau chimică.

► De ce numele medicamentelor homeopatice sunt în latină?

Există mai mult de 3 000 de substanțe de bază (sușe) folosite în homeopatie. Sușele vegetale (de exemplu, *Arnica montana*) și animale (de exemplu, *Apis mellifica*) sunt definite prin denumirea lor științifică internațională, exprimată în latină. Prin extensie, se utilizează o denumire latină și pentru celelalte sușe a căror compoziție și preparare se supun unor reguli stricte. Astfel, medicile din întreaga lume pot identifica exact medicamentele respective.

► Cum se prezintă medicamentele homeopatice?

De cele mai multe ori, ele se prezintă sub formă de tuburi cu granule sau de doze cu globule.

Granulele și globulele sunt fabricate din 85% zaharoză (zahăr din trestie) și 15% lactoză (zahăr din lapte). O doză de globule conține 1 gram de zahăr, iar un tub de 80 de granule, 4 grame de zahăr. Pentru comparație, o bucată de zahăr cubic conține 5 grame de zahăr.

Conținutul unei doze (aproximativ 200 de globule) trebuie luat în întregime, deodată; o priză de granule se compune, în general, din 5 granule.

► Ce înseamnă CH?

CH este prescurtarea denumirii „centezimală hahnemanniană“. Aceasta arată că medicamentul a fost preparat prin procedeul de fabricație a diluțiilor inventat de doctorul Christian Samuel Hahnemann. Numărul (cu una sau două cifre) care precedă literele CH indică numărul de diluții la care a fost supusă suşa.

Respectarea diluției pe care v-a prescris-o medicul dumneavoastră este fundamentală.

► Care este câmpul de acțiune al homeopatiei?

Homeopatia are un câmp de acțiune vast, iar medicul dumneavoastră îi cunoaște perfect atât posibilitățile, cât și limitele.

Homeopatia acoperă în special majoritatea patologiilor curente: gripă, afecțiuni ORL repetitive, tulburări digestive, stres, insomnie etc.